

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 53. An subditus teneatur obedire Superiori imperanti aliquid
probabiliter licitum, si subdito probabilius sit illud esse illicitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

judicari esse verum, quia esse verum est plus, quam
esse magis probabile. R. n. conseq., evidens enim
est, quod sit minus probabile; è contrà non est evi-
dens, quod sit falsum, & est motivum grave pro eo,
quod sit verum, ergo potest judicari, quod sit ve-
rum, licet plus sit dicere esse verum, quam esse tan-
tum magis probabile: itaque ratio disparitatis à
priori est, quia quando incertum est, an aliquid sit
verum, potest judicari esse verum, vel ex majore vel
ex minore motivo gravi; è contrà quando aliquid
scitur esse minus probabile, nullum potest esse mo-
tivum judicandi esse magis probabile.

Q. 53. *An subditus teneatur obedire Superiori imperanti aliquid probabiliter licitum, si subdito probabilius sit illud esse illicitum.* R. Affirmat recte Busenbaum suprà, sed probatio melius firmando est: sit itaque,

§. I. Si subditus licet posset obedire, tum tene- 432
tur, atqui subditus in hoc casu licet potest obedire,
ergo tenetur. Major videtur certa contra Schild. tr.
2. c. 4. n. 57., nam subditus tenetur obedire in omni-
bus licitis, & potestas præcipiendi est hic in certa
possessione; habet insuper Superior jus imperandi
hoc, quod ipse judicat licitum, ergo subditus habet
obligationem faciendi. Minor est ferè omnium, &
satis constat ex Cap., *Quid culpatur*, Caus. 23. q.
I., ubi S. August. dicit subditum posse militare ita
jubente Rege etiam Sacrilego, *si certum non sit bel-*
lum esse iniquum; quamvis autem probabilius es-
set esse iniquum, tamen hoc nondum esset certum,
ergo posset militare.

§. II. Communis sententia absolutè tenet talem 433
subditum teneri obedire, ita Sanch. in Decal. l. 6. c.
3. n. 6. *Carden.* in 2. crisi d. 2., qui in 1. crisi d. 61.
n. 168. vocat sententiam certam: *Mendo* in Stat. d.

13. à n. 234. Lugo in Resp. mor. l. 3. d. 19. n. 3. Teril. in Reg. q. 46. 10f. t. 1. d. 1. n. 72., nec audent negare Ehrentr. a. 12. & Gonz. d. 14. n. 92.; Consentit etiam Adrianus, uti ostendit Teril. hic q. 13. à n. 96. idem docet Cardin. Sfondratus in Reg. Sacerd. l. I. §. 20. n. II. Probatur auctoritate, nam S. Bern. de præcep. & dispens. c. 12. ait, quidquid vice Dei præcipit homo, quod non sit tamen certum displicere Deo, haud secus omnino accipiendo est, quam si præcipiat Deus. S. Bonav. in Spec. discipl. c. 4. loquitur iisdem verbis: Humbertus Ordinis Prædicatorum Generalis V. in lib. de erudit. religios. c. 1. nisi aperte sit malum, quod à Superiori præcipitur, sic accipiendo est, ac si à Dei præciperetur. S. Bernardinus Senensis in dialogo de obed. ubi subditus rationabiliter dubitat, an quod præcipitur, sit peccatum an non, tunc profecto obdire debet. S. Ignatius Loiola 3. p. Const. c. I. §. 23. dicit obediendum in omnibus rebus, ubi peccatum non cerneretur: & p. 6. c. I. in Declar. litt. B. dicitur, hujusmodi sunt illæ omnes, in quibus nullum manifestum est peccatum: & in Epist. de obed. dicit, omnibus in rebus, quæ cum peccato manifeste conjunctæ non sunt. Dionysius Carthusianus in 2. dist. 39 q. 3. in dubiis, an sit contra præceptum Dei, standum est præcepto Prælati, quia et si sit contra Deum, attamen propter obedientiae bonum non peccat subditus: similiter docent alii apud Teril. in Reg. q. 46. n. 13., qui addit, nec quenquam interveni, qui contrarium teneat. Ratio autem est, quia rectus ordo & necessaria subordinatio subditi ad Superiorem ita postulat, esetque majus malum turbari illum ordinem, quam fortè peccari materialiter, nam posset quivis subditus facile obtender, aut etiam judicare, rem præceptam esse illicitam;

3. T.
audient
; Con-
c q. 23
eg. S.
, nam
uidquid
certum
riendum
n Spec
mbertiu
de eru
od à Su
i à Dei
logo de
n, quod
Et à ob
t. c. I.
ubis per
lar. litt
i quibus
pist. da
peccati
Cartab.
ceptura
sit con
um non
d Teril.
uam in
tem est,
subdit
malum
ari ma
e obtin
se illic
tam!

nam, unde sequentur discordia Superiorem inter & subditum, scandala, perturbationes &c., quae sunt mala certa, ubi è contrà malum, quod ex obedientia timeretur, nempe materialis transgressio legis Divinæ, non eset certum sed solummodo dubium, malum autem certum vitari debet præ dubio, ergo. Conf. nam sicuti officium Judicis à Deo institutum est tanquam absolutè bonum, licet per illud quandoque fiat materialis injuria innocentí, ita etiam ordo subjectionis inter homines, licet quandoque propter humanam ignorantiam intervenire debeant errores; estque minus malum hos errores esse, quam everti ordinem illum, ergo. Videri potest Teril. à n. 15.

§. III. Hactenus dicta maximè valent de subditis religiosis, cum hi insuper se voto astrinxerint ad obediendum; estque communissima SS. PP. & Asceticarum doctrina, quod cæca obedientia sit securissima conscientiæ regula in omnibus, de quibus certum non est, quod sint mala, uti optimè deducit Teril. assert. 4.

Respondent, Subditum in tali casu teneri querere rationes pro Superiore, & sic deponere opinionem suam; ratio autem potest semper illi esse, quia subditi stantes suo judicio contra Superiorum plerumque errant, ita Eliz. & Gonz. n. 102. Addit Ehrenstr. a. 13. rationem universalem esse, quia vox Superioris pro voce Dei habenda est. *Contrà* est, 1. nam fieri potest, ut subditus longè doctior, certus sit opinionem suam esse probabilem, ideoque hic & nunc non errare in judicio circa illam majorem probabilitatem; hoc supposito tenebitur obedire, uti fatetur AA. illi, neque tamen poterit opinionem suam deponere, uti ipsi docent, ergo tenebitur sibi formare dictamen reflexum propter probabilem opinionem

Q

Su-

Superioris, & secundum eam obedire v. g., dicendo
quamvis spectatis motivis directis videatur illicitum
hoc agere, quia tamen incertum est, & pri
Superiore etiam est prudens motivum, licet faciam
quod ipse præcipit, quia in his circumstantiis, non
obedire, agerem contra jus, quod habet imperan
di &c.; ubi vides esse alia motiva pro hoc judicio
reflexo, quæ non sunt pro directo: videri potest

436 *Ius. n. 60. 2. Cap., Inquisitioni de sent. excomm.*
statuitur, ut conjux debitum reddat, etiamsi ratio
nabiliter opinetur matrimonium esse nullum, ergo
sicuti hic conjux, etiam retinens opinionem suam
licitè reddit debitum, ita subditus hic, sicuti enim
alter conjux habet jus ad debitum, ita Superior a

437 actionem subditi. 3. Præceptum Superioris ejusque
auctoritas est certa, etiam in sensu composito op
inionis in subdito, è contrà lex prohibens actionem
subdito & excusatio subditi sunt incerta, atqui præ
ceptum & auctoritas certa possident, ac proinde
prævalent contra legem & excusationem incertam
ergo. 4. Stante dubio subditi utrumque negativo,
an objectum sit illicitum, subditus tenetur obe
dere, uti fatentur omnes, ergo etiam stante dubio po
sitiyo, vel etiam opinione incertâ subditi opposi
tentis, hac enim non obstante Superioris præ
ceptum & auctoritas manent in certa possessione;
si subditus non teneretur obedire, sequerentur æqua
liter incommoda n. 433. relata.

438 §. IV. Obj. I. Licitum est subdito non obedire,
si sit probabile non esse obligationem obediendi, ut
docent *Sayr. Torr. T. & J. Sanch.* in sel. d. 33. n. 28.
sicuti enim licitum est in aliis materiis sequi prob
abilem, ita etiam hic: atqui si subdito sit probabilius,
quod objectum sit illicitum, tum probabile est non
esse obligationem obediendi, nam obligationem in

eo casu negant *Salas*, *Ledesm*. *F. Lugo*, *J. Sancho*
n. 32. Diana p. 2. tr. 13. R. 10. Escob. in probl. 1. 2.
n. 107. Castrop. d. 2. pu. 6. n. 5.; Et ratio est, quia
quando dubium est, an objectum sit illicitum, etiam
dubium est, an potestas Superioris unquam se eō ex-
tenderit, ergo Superior non est in certa possessione,
sed prævalet certa possessio libertatis in subdito, ergo.
Conf. 1. nam Superior non potest strictius obligare,
quam Christus & Ecclesia, sed Christus & Ecclesia
non obligant, quando probabile est hanc vel illam
materiam non contineri sub præcepto, ergo. ita
Escob. Conf. 2. nam *Laym. c. 5. n. 12. Diana* in
comp. v. *Subditus n. 2. Ehrentr. a. 12.* aliique di-
cunt saltem tum non teneri obedire subditum, si
præterea grave incommodum sibi vel alteri perso-
næ timeat in honore vel rebus, quia est in posses-
sione juris ad conservandam rem suam vel alterius,
de quo dejici non debet per dubiam potestatem Su-
perioris imperandi hī & nunc. *R. 1. n. maj.*, quia
obstat certa possessio Superioris, quam non eli-
dit probabilitas subditi, sicuti si sis in certa posses-
sione prædii cum probabilitate juris, licet alius putet
etiam ex motivo probabiliore præmium suum esse,
tamen non est ipsi licitum te exuere possessione:
Adde, quod subditus admittendo Superiorum vel
vovendo obedientiam obliget se ad obediendum in
omnibus non certo illicitis, adeoque resignat juri
sequendi opinionem suam etiam probabilem, si
forte esset contraria juri Superioris, sicuti conjux
iniens matrimonium obligat se ad permanendum
in eo, quamvis forte postea habiturus esset opinio-
nem probabilem de eo, quod matrimonium suum
non valeret, uti dicetur de matrimonio. *R. 2.* cum
Mendo n. 237. & Illf. n. 72. n. min., quia tum pro
potestate Superioris est certa possessio, uti jam di-

Q. 3

stum

Etum est, & quamvis dubium sit, an objectum sit illicitum, non ideo est dubium, an potestas Superioris se eò extendat, quia certum est, quòd se extendat ad omne illud, quod non est certò illicitum. *Ad conf. 1.* distingo, Superior non potest strictè obligare, quàm Christus & Ecclesia possint obligare, quàm Christus & Ecclesia de facto obligent, n. Ecclesia urgeat suum vel Christi præceptum per damnationem alicujus propositionis alioqui probabilis, (quod utique potest) tum est certa obligatione si autem non declaret nec urgeat obligationem, se patiatur opinionem probabilem deobligantem, concludimus Christi aut Ecclesiæ legem non esse nobis sufficienter applicatam, ideoque non obligare contrà Superior in nostro casu urget & declarat obligationem sui præcepti, statque pro eo possessio potestatis imperandi, cui non debet obstatre probabilitas subditi. *Ad conf. 2.* dico, ex eo plus non permitti subdito, quàm ut incommodorum illorum pericula proponat Superiori, qui si prudenter consideratis omnibus declaret nihilominus prævalentes causas sui præcepti, ideoque illius executionem urgeat, tenebitur subditus obedire, nisi forte impetraret aliquid excedens imbecillitatem humanam & falsum est, quod additur, potestatem imperandi in Superiore hic esse dubiam.

439 *Obji. 2.* Votum non obligat in probabili dubio peccati mortalis, ergo nec Superioris præceptum. R. n. conseq. Votum soli Deo factum tantùm obligat ad id, quod melius est, & ad alia non acceptatur Deo: è contrà votum simul homini factum obligat ad omne, quod non est certò illicitum, sive si melius sive non.

440 *Obji. 3.* Nemo obediret Superiori imperanti ingressum super aquas. R. 1. sic S. Maurus obedivit

S. M.

S. Benedicto. R. 2. Etiam quisque se accingere deberet ad hoc exequendum, si probitas & prudentia Superioris esset ei satis cognita, tum enim deberet presumere, quod vel imperaret ex superiore instinctu, vel tantum vellet, ut subditus ficeret, quantum in se est; revocarerque mandatum visâ subditi dispositione: è contrà si sciam Superiorum non esse prudentem sed imperiosum, non debebo obedire, quia sciam illum excedere potestatem imperandi, ideoque prudenter presumere non potero rem imperatam esse hic & nunc licitam, quam antecedenter certò scio esse, per se loquendo, illicitam.

Inst. Ergo etiam erit obediendum, si pro in honestate objecti imperati habeat subditus grave motivum, & nullum occurrat pro ejus honestate. R. *Swar.* negat seq., putat enim tum fore moraliter certum, quod actio sit in honesta; sed *Terst.* à. n. 22. melius concedit, nam potest pro in honestate esse motivum mere probabile, consequenter non erit certum esse illicitum, SS. PP. autem & Ascetæ dicunt esse obediendum in omni casu, si non sit certum esse peccatum. *Conf.* nam conjux in omni dubio debet reddere debitum, uti n. 436. dictum est, ergo etiâ subditus in omni dubio obediare. Quod si nequidem Superiori esset probabile, quod objectum sit licitum, excederet suam potestatem imperando, nec foret ei obediendum, quia non potest imperare, nisi quod bona fide putat esse licitum.

Obj. 4. Opinio subditi habet se sicuti conscientia vincibiliter erronea, quæ deponi debet. R. n. aff., nam 1. sape deponi non potest, uti n. 435 dictum est. 2. Licet subditus deponere posset, non tenetur, quia manente iudicio illo potest sibi ex probabilitate opposita formare conscientiam practicam & obediare, uti ibidem est declaratum. 3. Opinio proba-

Q 3

bilis

bilis est prudens, conscientia vincibiliter erronea
concepta est imprudenter, ergo licet hæc deponi de-
beret, non ideo illa: Plura circa hæc addemus po-
stea à n. 593. item l. 4. à n. 159.

443 Q. 54. An Confessarius possit vel debeat con-
tra propriam opinionem etiam probabiliorem absolu-
vere pœnitentem, qui tenet oppositam probabilitatem.
de reliquo rite est dispositus, v. g. si pœnitens proba-
biliter putet sibi licere, ideoque etiam posthac velit
diebus festis scribere lucri causâ, an Confessarius ju-
dicans probabilius esse, quod id non liceat ipsi, pos-
sit vel debeat eum absolvere. R. Resolvit quidem
quæstionem Busenbaum suprà, sed paulò pluribus
res est explicanda, hinc sit,

§. I. Si Confessarius omnibus bonâ fide & sine pa-
fione consideratis judicaret opinionem pœnitentii
non esse probabilem, absolvere non posset, nisi pœ-
nitens promitteret imposterum opinionem suam
deserere, quia Confessarius tum judicare non po-
set pœnitentem esse dispositum & habere propo-
tum servandi omnia Dei & Ecclesiæ præcepta: per
accidens tamen quandoque, saltem ad tempus op-
portunius relinqui posset pœnitens in aliqua igno-
rantia nunc invincibili & absolvi, uti dicetur de
pœnitentia.

444 §. II. Si Sacramentum per hoc exponeretur pe-
riculo nullitatis, uti si pœnitens vellet absolvi omni-
so aliquo, quod utrumque probabiliter affirmatur &
negatur esse de valore Sacramenti, Confessarius non
posset eum absolvere, quando enim agitur de valore
Sacramenti, non tantum Confessarius sed & pœni-
tens ipse tenetur sequi tutiorem, uti dicetur de Sa-
cramentis.

445 §. III. Supposito casu quæstionis vel alio simili
omnino videtur certum, quod Confessarius tene-